

N:o 68.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 8 maj 1900
— — — — — Andra Kammaren den 8 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion
angående ändrad lydelse af § 33 i förordningen om
kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars
1862.*

(Lagutskottets utlåtande n:o 22.)

Till Konungen.

Vid innevarande riksdag har enskild motionär väckt förslag derom, att uti § 33 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862 skulle stadgas skyldighet för kyrkoråd och skolråd att för hvarje år inom eller utom sig utse en kassaförvaltare.

Enligt Riksdagens uppfattning är den föreslagna lagändringen lämplig och välbetänkt. Visserligen måste kyrkoråden och skolråden anses redan enligt gällande lagstiftning ega rätt att sjelfva bestämma, hvilken person inom eller utom deras egen krets skall handhafva den närmaste vården öfver de medel, som stå under kyrko- och skolrådets förvaltning och för hvilka de särskilda rådets ledamöter stå i gemensam ansvarighet, men saknaden af uttrycklig föreskrift om skyldighet för kyrko- och skolråden att utse kassaförvaltare medför den olägenheten, att ett begagnande af nämnda rätt lätt får sken af ett misstroendevotum mot ordföranden i kyrko- eller skolrådet. Den af motionären föreslagna anordningen är egnad att undanrödja eller åtminstone väsentligt minska denna olägenhet och såmedelst

tillförsäkra kyrko- och skolråden större verklig frihet, än de nu ega, att öfverlemnna kassaförvaltningen åt den person, de derför finna lämpligast.

Riksdagen har alltså för sin del antagit följande

Lag

angående ändrad lydelse af § 33 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862.

Härigenom förordnas, att § 33 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862 skall hafva följande ändrade lydelse:

Kyrkoråd och skolråd utse för hvarje år inom eller utom sig en kassaförvaltare.

En hvar ledamot af kyrkorådet eller skolrådet ansvarar gemensamt med de öfriga för de medel, detsamma under sin förvaltning haft, äfvensom för de säkerhetshandlingar, mot hvilkas antaglighet han icke till protokollet gjort anmärkning. Denna ansvarighet fortfar till dess förvaltningen blifvit antingen af kyrkostämman eller, om klander anställes, af vederbörlig domstol godkänd, eller ock till dess natt och år efter räkenskapernas aflemnande förflutit, utan att klander i laga ordning blifvit anställt.

Stockholm den 8 maj 1900.

Med undersätlig vördnad.